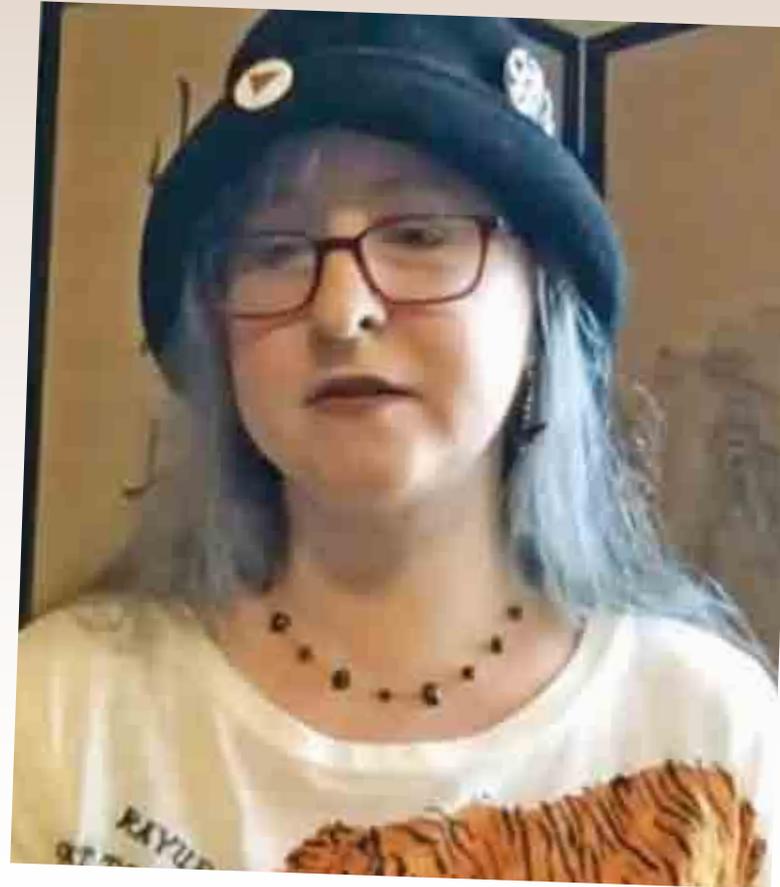

EKSKLUZIVNI RAZGOVOR S VODEĆOM AMERIČKOM KONZERVATIVNOM SPISATELJICOM I BLOGERICOM (2)

Margaret Anna Alice: Bijelu djecu odgajaju sa stigmom srama i krivnje novi rasizam prema bijelcima uvode samim time što svi mogu biti žrtve osim bijelaca

Razgovarao:
VANJA VINKOVIĆ

U drugome nastavku ekskluzivnog razgovora s američkom konzervativnom spisateljicom i blogericom Margaretom Annom Alice govorimo o "preodgoju" konzervativnih ljudi na Zapadu s naglaskom na ponižavanju bjelačkih vrijednosti, korporativnim planovima pokoravanja svijeta, aktivističkim "progresivnim" skupinama kojima je cilj uništiti tradicionalne oblike obiteljskoga života te modernim tehnologijama čijom zlorabom bespovratno krećemo prema totalitarnoj digitalnoj tiraniji.

Zabune oko rodnoga identiteta

• U tu svrhu uspostavljeni su diljem zapadnih društava pravni sustavi sa zakonskim rješenjima kojima se ubrzano i trajno ukidaju tradicionalne i konzervativne zajednice u korist

hinjene multikulturalnosti i "progresivističkoga" jednoulja. Što su glavni primjeri takvoga društvenog inženjeringa u praksi i koliko je agresivna i invazivna transrodna teorija ili ideologija ključna za takav "preodgoj" konzervativnih ljudi?

Nemoguće je precijeniti moć *BlackRocka* i *Vanguard grupe*, koji posjeduju ne samo farmaceutsku industriju, već i četiri od šest medija koji kontroliraju više od 90 posto američkih medijskih kuća. Zajedno sa *State Streetom*, te megakorporacije upravljaju investicijskim kapitalom od 20 trilijuna dolara. Njihova predana politika ulaganja u zaštitu okoliša, civilnoga društva i održivoga razvoja, odnosno "Woke investiranja" – viša je sila koja stoji iza napretka *progresivnih planova*, kako opisuje Vivek Ramaswamy u svojoj knjizi *Woke, Inc.* Pretpostavljam da je razlog zašto kompanije nastavljaju koketirati s *Get Woke, Go Broke (Probudite se i bankrotirajte)* guranjem nepopularnih ideoloških stajališta taj što nastoje umiriti svoje ulagače.

Nedavni *kamikaza* pristup s transrodnim komičarom Dylanom Mulvaneyjem u neuspješnoj reklamnoj kampanji piva *Budweiser Litea* nevjerojatan je primjer jer je kompaniju *Anheuser-Busch* do danas stajalo pet milijarda dolara.

Kako bi održali i ojačali svoju moć, moćnici moraju oslabiti narod, razbiti obitelj jer ne postoji jača zajednica od obitelji, uništiti unutar nje ljubavne veze, oduzeti djecu i smatrati ih zajedničkim vlasništvom

Očito mogu izgubiti dobit od potrošača, ali ulagači su ti koji im *mažu kruh*, pa sve dok mogu izdržati do potpunoga

ga gašenja, spremni su žrtvovati kupce kako bi postigli višu *woke* ocjenu. Površno "progresivnost", "raznolikost", "pravičnost" i "uključenost" zvuče kao pozitivni koncepti, ali oni koji propituju te *trojanske* izraze otkrivaju da im je cilj srazniti čovječanstvo na najmanji zajednički nazivnik usađivanjem mentaliteta žrtve koji nas osakaćuje i dijeli te postavljanjem temelja za mentalno i fizičko porobljavanje u petnaestominutnim gradovima ili pametnim gradovima, odnosno, zatvoreničkim logorima u kojima se svaki vaš otkucaj srca biološki nadzire, a samostalnost postaje toliko daleka uspomena da prelazi u mit.

Ludwig von Mises napisao je u *Birokraciji*: "Prvaci socijalizma sebe nazivaju progresivcima, ali oni preporučuju sustav koji karakterizira kruto poštivanje rutine i otpor prema svakoj vrsti poboljšanja. Nazivaju se liberalima, ali žele ukinuti slobodu. Nazivaju se demokratima, ali žude za diktaturom. Nazivaju se revolucionarima, ali žele vladu učiniti svemoćnom. Obećavaju blagoslove *Edenskoga vrta*, ali planiraju pretvoriti

svijet u divovski poštanski ured. Svi osim jednog, podređeni uredski službenici. Kakva *primamljiva* utopija! Kakav *plemeniti* cilj za borbu!"

Što se trans pokreta tiče, dugo sam sumnjala da farmaceutska industrija stoji iza stvaranja zabune oko rodnoga identiteta kod mladih. To stvara dugotrajne prihode od zatvorenih, doživotnih kupaca ovisnih o hormonskim blokatorima, antidepresivima, lijekovima za anksioznost i kuhinjskom ormariću lijekova koji se nude da poprave ono što je namjerno pokvareno. Prije nedavne kulturne fiksacije na rod i seksualnost, bilo je rijetko da osoba pati od rodne disforije, što ukazuje da je njezina rasprostranjenost danas posljedica skrivene i podle

Iako globokratski aparat trenutačno nagrizava obiteljske i bračne veze, to će se u konačnici izjaloviti. Nikakva sila ne može pokoriti prirodu, ma koliko tehnologije, lijekova i truda njihovi razarači uložili u taj proces

PR kampanje koja cilja potrebe mladih za prihvaćanjem, ranjivost na pritisak vršnjaka i želju za isticanjem u potrazi za pažnjom. Ne samo da ta strategija izaziva *profitabilne* psihoze, već također šteti društvenom tkivu sisanjem kaosa i izmišljanjem još jedne vruće teme za rascjepkavanje naroda.

• Među "progresivistima" prepoznajemo različite aktivističke skupine nastale na neomarksističkom kolektivizmu i radikalnom feminizmu, a svoje su političko djelovanje još šezdesetih godina prošloga stoljeća usmjerili na osjetljivu žensku populaciju shvaćajući važnost žene za stabilnost društva čiji je temelj obitelj. Što se u tom kontekstu promijenilo u muško-ženskim odnosima i kako je to utjecalo

na destabilizaciju bliskih obiteljskih veza?

Da bi moćnici održali i ojačali svoju moć, moraju oslabjeti narod. Ne postoji jača zajednica od obitelji, a unutar nje i ljubavne veze. Suosnivačica BLM-a, Patrisse Cullors, sebe i suosnivačicu Aliciju Garzu opisuje kao "priučene marksistice", a poznata je po tome što je hvalila Maovu malu *crvenu knjižicu*. U govoru koji je sada uklonjen s njihove mrežne stranice, izričito su priznali da su ciljali temeljnu obitelj: "Mi narušavamo zapadnjački propisanu strukturu temeljne obitelji međusobno se podupirući kao proširene obitelji i 'sela' koja se kolektivno brinu jedni za druge, posebno o našoj djeci, u onoj mjeri u kojoj je majkama, roditeljima i djeci ugodno."

Totalitarna država zahtijeva apsolutnu lojalnost, stoga mora raskinuti biološki ukorijenjene veze između muškarca i žene, između roditelja i djeteta. To se nasilje širi prema zajednici stvarajući nezadovoljstvo, tjeskobu, usamljenost i depresiju sve dok stanovništvo nije toliko preslabo da pruži otpor tiraniji. Žrtve takve kaotične podijeljenosti završe zbunjene, očajne i slomljene, često se okrećući farmaceutskim rješenjima za iscjeljivanje svojih problema s mentalnim zdravljem. Problemi poput COVID-a, feminizma četvrtoga vala i promjene spola djece dodatno lome obiteljske odnose s mentacidom koji bira poslušnost autoritetima umjesto očuvanja vlastite obitelji.

Djeca su posebno *cijenjena roba* u diktaturama jer je njihove savitljive umove lakše oblikovati. Hitler je obožavao mlade, izjavljujući: "Samo onaj tko posjeduje mlade, dobiva budućnost." To se praktički ne razlikuje od nedavne izjave voditeljice *MSNBC-a* Melisse Harris-Perry o tome da trebamo ljude koji će "razbiti našu ideju da djeca pripadaju svojim roditeljima" i prihvatiti da "djeca pripadaju cijelim zajednicama". Drevna je to formula. U Platonovu čudovisnoj viziji za klasu čuvara detaljno opisanog u *Republici*, on se zalaže za ukidanje privatnih osjećaja i vlasništva ("mojih" i "njihovih") i podčinjavanje individualne sreće "najvećoj sreći cjeline".

Dakle ljude treba *uzgajati* kao životinje kako bi eliminirali slabe i favorizirali jake u takvoj eugeničarskoj fantaziji: "Kao što kod životinja obično

trebamo odabrati najbolje za uzgoj, a ostale uništiti, tako mora postojati selekcija ljudskih bića čiji su životi vrijedni očuvanja." (Uvod, prijevod Benjamina Jowetta). Ili: "Odgovarajući službenici odvest će potomke dobrih roditelja u tor ili obor, i ondje će ih ostaviti kod određenih dojlja koje žive u odvojenoj četvrti; ali potomci inferiornih, ili onih boljih kad se slučajno deformiraju, bit će smješteni na neko tajanstveno, nepoznato mjesto, kao što bi i trebali biti". Kako bi se to postiglo, Platon objašnjava: "Naši će se vladari poslužiti znatnom količinom laži i prijevare potrebnim za dobrobit svojih podanika... Sada ovo što se događa mora biti tajna koju znaju samo vladari ili će postojati daljnja opasnost da se naše stado, kako bi se čuvari mogli nazvati, pobuni." Platon zaključuje da "u savršenoj državi žene i djeca trebaju biti zajednički." Djeca ne smiju znati tko su im pravi roditelji i savjetuju se mjere opreza kako bi se spriječilo razvijanje privrženosti: "Oni će se pobrinuti za njihovu njegu i dovest će majke u stado kada su pune mlijeka, vodeći najveću moguću brigu da nijedna majka ne prepozna svoje vlastito dijete... Također će se voditi računa o tome da proces sisanja ne potraje predugo."

U Platonovu svijetu kraljevi filozofi trebali su obmanjivati javnost "plemenitim lažima" za dobrobit društva, dok je kanadski psihijatar Brock Chisholm namijenio psihijatrija privilegiju "ucrtavanja nužnih promjena u ljudskom ponašanju" serijom predavanja pod nazivom "Psihijatrija trajnoga mira i društvenog napretka" objavljenih 1946. godine: "Zajedno s drugim humanističkim znanostima, psihijatrija sada mora odlučiti što će biti neposredna budućnost ljudske rase." Chisholm, koji je trebao postati prvi glavni direktor SZO-a, odao je snishodljiv stav prema roditeljima i sugerirao da je uloga učitelja da preodgajaju djecu: "Najvažnija stvar na svijetu danas je odgoj djece. To nije posao za ekonomski ili emocionalno neprikladne, za uplašene muškarce i žene opterećene inferiornošću... Srećom, u posljednje vrijeme postoje znakovi intelektualnog komešanja među učiteljima." Pozivao je i na nasilje ako treba: "Mora se nešto reći za preuzimanje vlastite sudbine, za nježno odbacivanje pogrešnih starih običaja naših starijih ako je to moguće. Ako se to ne može učiniti nježno, možda će se morati učiniti grubo ili čak nasilno." Raspravljajući o Chisholmovim predavanjima u djelu pod naslovom "Kulturna revolucija za kraj

rata", njegov kolega Harry Stack Sullivan zapazio je: "Roditeljima se mora dati do znanja da djeca ni u kojem slučaju nisu njihova imovina, već njihovi štice, kojima se vjeruje kao budućim članovima zajednice."

No iako globokratski aparat trenutačno nagrizava obiteljske i bračne veze upravo na način koji je Chisholm opisao, to će se u konačnici izjaloviti. Nikakva sila ne može pokoriti prirodu, ma koliko tehnologije, lijekova i truda njihovi razarači uložili u taj proces.

Zapaljen ugašeni žar rasizma

● **Zapad različitim društvenim eksperimentima postaje "ludnica otvorenoga tipa" gdje se sve što je do nedavno bilo normalno i prirodno nastoji obezvrijediti i obratno. Tako se u javnosti "tradicionalne" obitelji prikazuju nazadnima, problematičnima, svojevrsnim tamnicama u kojima nijednom njihovu članu nije ugodno i lijepo, ali se zato "moderne" obitelji, primjerice s istospolnim parovima, po mogućnosti i multietničke, predstavljaju kao raj na zemlji i idealno mjesto za odgoj djece. Nije li riječ o paradoksu koji orwellovskim novogovorom možemo nazvati "novonormalnim"?**

Kao pripadnica *Generacije X* odrastala sam u svijetu za koji se činilo da je postigao ravnotežu i mir među raznim rasama i etničkim skupinama. Turbulentne šezdesete ustupile su mjesto dobu u kojem se poštovanje odavalo prema nečijim postignućima i osobnostima bez obzira na boju kože, naglasak ili etničku pripadnost. Rođena sam u mješovitom susjedstvu niže srednje klase, igrala sam se s djecom različitih nacionalnosti, uključujući bijelce, crnce, latinoamerikance i Kineze. Odgovarali smo si prema osobnostima i jedva sam zapažala naše izvanjske razlike.

Završila sam školu prije vremena kada su učenike počeli indoktrinirati *kritičkim rasnim teorijama*, a bilo mi je očito da se radi samo o rasizmu odjevenom u akademsko ruho. Možda su promijenili definiciju rasizma kako bi isključili bijelce kao žrtve, ali to nije učinilo prosuđivanje ljudi po boji kože i blaćenje bijelaca manje rasističkim i

diskriminirajućim. Uveličavajući pitanje rase, promicatelji takve ideologije ponovno su zapalili gotovo ugašeni žar rasizma, raspirujući ga do destruktivne vatre. Oni *kafkiziraju* svakoga tko se ne uplaši njihovih maltretiranja, u stilu *mea culpa* krivnje, zbog čimbenika koji su izvan njihove kontrole, poput DNK ili postupaka njihovih predaka. *Kritička rasna teorija* naglašava kolektivni identitet koji briše pojedinca i prebacuje odgovornost za nečije postupke na apstraktne skupine, držeći ljude zarobljene u imaginarnim kavezima umjesto da ih osnažuje da presjeku lance svoga mentalnog porobljavanja.

Što je najgore, oni odgajaju bijelu djecu sa stigmom srama i krivnje koja ih ne traumatizira samo u sadašnjosti, već će nedvojbeno stvoriti psihološke i naposljetku društvene probleme u desetljećima koja dolaze. Slično tome, heteroseksualci su norma u prirodi jer bi ljudska vrsta izumrla da nisu. Vjerojatno je da *maluzijanci* stoje iza nastojanja da se heteroseksualci marginaliziraju dok se veličaju istospolne veze jer je to još jedan način upravljanja rastom stanovništva. Osobno pravim razliku između ljubavnih veza i razvratnosti, pri čemu se potonje uzgaja putem medija, pornografije i kulturne degradacije kako bi se demoraliziralo stanovništvo. Svi homoseksualci i lezbijke s kojima sam prijateljica bili su u predanim partnerstvima godinama. Razumijem da su oni i mali postotak drugih ljudi rođeni s određenim preferencijama, i kao što bi bilo pogrešno stigmatizirati ih zbog njihovih urođenih osjećaja, tako je pogrešno tretirati heteroseksualce kao tlačitelje jednostavno zato što su većina.

Prisiljavanje ljudi da sve gledaju kroz marksističku leću žrtve i tlačitelja samo je još jedan način da se zamagljuje naše zajedničke crte i da nam se naše površne razlike bace u oči. Ironija je u tome što su sadašnji marksisti odbacili jedini diferencijator – socioekonomsku klasu – koja doista daje privilegije ili ograničava mogućnosti. To je zato što se slavne osobe, političari, korporacije i drugi članovi oligarhije ne žele staviti pred ciljnik, pa onda završite s besmislenom tvrdnjom da je crnac, multimilijunaš i slavna osoba, manje privilegirani od bijelca koji živi u siromašnoj ruralnoj zajednici.

MargaretAnnaAlice.com

Avatar Margarete Anne Alice koji koristi u svojim javnim djelovanjima

Kada se čovječanstvo zbuni miješanjem izrazito različitih jezika i kultura u *zaraćena plemena*, naše kognitivne predrasude unutar i izvan skupine mogu se koristiti za kontrolu nad nama. Posljednje je što žele da shvatimo kako nismo jedni drugima neprijatelji i da bismo trebali udružiti snage kako bismo se zajednički suprotstavili svima koji nas pokušavaju natjerati na pokornost – tiranima, filantropima, propagandistima i zavjerenicima.

Prije nedavne kulturne fiksacije na rod i seksualnost bilo je rijetko da osoba pati od rodne disforije, što ukazuje da je njezina rasprostranjenost danas posljedica skrivene i podle PR kampanje

● **Kako se suprotstaviti takvom narkardnom i što je važnije, pogrešnom prikazivanju obitelji čiji su uži članovi "obični" majka, otac i djeca, u našim primjerima bijelci Europljani ili u SAD-u europskoga podrijetla, a da to odmah nije prokazano kao "šovinstičko", "rasističko" ili "kolonijalno" od strane raznih ekstremističkih skupina poput antifa, BLM-a, radikalnih feministica ili "probudjenih"?**

Ako vas netko nazove rasistom zbog tako bezazlene izjave poput "U redu je biti bijelac", možete reći da je kriv za *kafkijanje* nad vama i nastaviti dalje. Još bolje, jednostavno ignorirajte optužbe jer čim zagrizete mamac, oni će vas usisati, a svaki vaš pokušaj da se obranite doživljava se kao dokaz krivnje. Prema riječima Jamesa Randija *oni koji vjeruju bez razloga, ne mogu biti uvjereni razumom*. Što se suprotstavljanja demonizaciji temeljne obitelji tiče, satira je učinkovit način razotkrivanja predrasuda, dvostrukih standarda i licemjerja. Zbog toga su *memovi* tako moćni – oni kombiniraju snagu slike + riječi + humora na trenutačan i nezaboravan način. Videozapisi također mogu biti uvjerljivi ako pomažu gledatelju da iskusi kako je to biti diskriminiran samo zato što si dio tradicionalne obiteljske strukture. Na primjer, usporedite *pjenjenje* "ratnika društvene pravde" s obitelji punom ljubavi koja uživa u doručku.

● **Nakon što smo mi europski muškarci (ja sam još i Hrvat, sic!) "prokazani" kao "toksični bijelci na poziciji moći", žene uvjerenе da im je isprazna seksualnost i korporativni karijerizam važniji od obitelji, na red su došla i djeca koju žele pretvoriti u de-personalizirane radne jedinice za novi transhumanistički svjetski poredak. Jesu li generacije rođene do početka osamdesetih godina 20. stoljeća zbog svojih sjećanja i životnih iskustava suprotnih transhumanističkim idealima postale nespojive s biotehnoškim "blagodatima" četvrte industrijske revolucije?**

Da, mislim da ste u pravu za ranije naraštaje. Odrastali smo prije izuma mobitela, *iPada* i druge tehnologije koju ljudi danas uzimaju zdravo za gotovo. Pretpostavljam da su oni koji su rasli *urođeni* u tehnološke uređaje možda manje zgroženi idejom da im tehnologija ulazi "pod kožu", kako kaže Harari.

● **Hoćemo li se uskoro probuditi u distopijskom društvu genetički izmijenjenoga čovjeka u kojemu ćemo mi "obični" ljudi biti relikti Božjeg stvaranja u svijetu kojim će vladati eugenička elita potpunom kontrolom misli, osjećaja i imovine?**

Ne, ako ikako mogu pomoći (smiješak). (Kraj)

Sve više žena prihvaća majčinstvo

● **Je li radikalni feminizam uspio uništiti gotovo svu ostavštinu prvoga vala feminizma koji je tražio odmak od tradicionalne uloge žena u društvu i njezinu spolnu emancipaciju i društvenu afirmaciju?**

Mislim da postoji uvjerljiv argument za tu tvrdnju. Nikada se nisam osjećala diskriminirano ili u nepovoljnom položaju kao žena koja je odrastala nakon feminizma drugoga vala. Ne kažem da još uvijek nema nekolicine ženomrzaca, ali žene koje se fiksiraju na ovo, često krive "patrijarhat" za svoje neuspjehe umjesto da se usredotoče na samopoboljšanje. Međutim, ekstremizam uvijek izaziva učinak bumeranga, tako da sve više žena prihvaća majčinstvo, domaćinstvo i tradicionalne ženske uloge, neke nakon što su shvatile koliko su im se životi osjećali praznima kada su živjele na način koji su im mediji preporučali.

● **Sad se događa da neki neugledni transvestiti pobjeđuju na izboru za Miss u SAD-u i da mu na izboru čestitaju djevojke koje su se natjecale zajedno s njim, a slično se događa u športskim natjecanjima žena u kojima transrodni muškarci zbog svoje fizičke nadmoći odnose "pobjede" i ruše dotadašnje rekorde. Zašto žene to dopuštaju?**

Neke se žene bore da vrate teško stečene jednake mogućnosti koje su sada uskraćene mlađim naraštajima djevojaka i žena, ali suprotstavljene su iznimno glasnoj skupini agresivnih aktivistica koje podupire moć *mainstream* kulture pa su ili *otkazane* ili žive u strahu.